

Nathaniel Hawthorne's 'The Scarlet Letter': Concerning Teshuba/Repentance

Rabbi Shalom Morris

1) Maimonides, Laws of Repentance, Chapter 2

רמב"ם הלכות תשובה פרק ב

6) Even though repentance and pleading for forgiveness are always appropriate, they are even more appropriate in the ten days between New Year and the Day of Atonement, when they are accepted immediately, as it is written, "Seek out the Lord while He may be found". This is referring to the repentance of an individual, but sincere communal repentance is always accepted, as it is written, "...as the Lord our God is in all things that we call him for?"

הלכה ו
אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם,
בעשרה הימים שבין ראש השנה ויום
הכפורים היא יפה ביותר ומתקבלת היא
מיד שנאמר דרשו ה' בהמצאו, במה
דברים אמורים ביחיד אבל צבור כל זמן
שעושים תשובה וצועקים בלב שלם הם
נענין שנאמר כה' אלהינו בכל קראנו
אליו.

7) The Day of Atonement is a time of repentance for all, whether individually or with the community, and completes the pardoning and forgiving of Israel. Therefore, one is obligated to confess and repent on the Day of Atonement. It is also a mitzvah to recite a confession on the day before the Day of Atonement before eating the last meal before the fast, in case one chokes to death during the meal, so that one won't die without having confessed. Even though one may have confessed before this meal, one still confesses again at each of the five prayers - the evening prayer, the morning prayer, Musaf, the afternoon prayer, and Ne'ilah - on the Day of Atonement. An individual confesses after his prayer, whereas the Cantor confesses in the middle of the fourth blessing of his prayer.

הלכה ז
יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל
ליחיד ולרבים והוא קץ מחילה וסליחה
לישראל, לפיכך חייבים הכל לעשות
תשובה ולהתודות ביום הכפורים,
ומצות וידוי יום הכפורים שיתחיל
מערב היום קודם שיאכל שמא יחנק
בסעודה קודם שיתודה, ואע"פ שהתודה
קודם שיאכל חוזר ומתודה בלילי יום
הכפורים ערבית וחוזר ומתודה בשחרית
ובמוסף ובמנחה ובנעילה, והיכן מתודה
יחיד אחר תפלתו, ושליח צבור באמצע
תפלתו בברכה רביעית.

2) Numbers, Chapter 5

במדבר פרק ה

11 and the LORD spoke unto Moses, saying: **12** Speak unto the children of Israel, and say unto them: If any man's wife go aside, and act unfaithfully against him, **13** and a man lie with her carnally, and it be hid from the eyes of her husband, she being defiled secretly, and there be no witness against her, neither she be taken in the act; **14** and the spirit of jealousy come upon him, and he be jealous of his wife, and she be defiled; or if the spirit of jealousy come upon him, and he be jealous of his wife, and she be not defiled; **15** then shall the man bring his wife unto the priest, and shall bring her offering for her, the tenth part of an ephah of barley meal; he shall pour no oil upon it, nor put frankincense thereon; for it is a meal-offering of jealousy, a meal-offering of memorial, bringing iniquity to remembrance. **16** And the priest shall bring her near, and set her before the LORD. **17** And the priest shall take holy water in an earthen vessel; and of the dust that is on the floor of the tabernacle the priest shall take, and put it into the water. **18** And the priest shall set the woman before the LORD, and let the hair of the

(יא) וידבר יקוק אל משה לאמר:
(יב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש כי תשטה אשתו ומגלה בו
מעל:
(יג) ושכב איש אתה שכבת זרע ונגעם
מעניי אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד
אין בה והוא לא נתפשט:
(יד) ועבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה:
(טו) והביא האיש את אשתו אל הכהן
והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה
קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן
עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
זכרון מזכרת עון:
(טז) והקריב אתה הכהן והעמדה לפני
יקוק:
(יז) ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן
יקח הכהן ונתן אל המים:

woman's head go loose, and put the meal-offering of memorial in her hands, which is the meal-offering of jealousy; and the priest shall have in his hand the water of bitterness that causeth the curse. **19** And the priest shall cause her to swear, and shall say unto the woman: 'If no man have lain with thee, and if thou hast not gone aside to uncleanness, being under thy husband, be thou free from this water of bitterness that causeth the curse; **20** but if thou hast gone aside, being under thy husband, and if thou be defiled, and some man have lain with thee besides thy husband-- **21** then the priest shall cause the woman to swear with the oath of cursing, and the priest shall say unto the woman--the LORD make thee a curse and an oath among thy people, when the LORD doth make thy thigh to fall away, and thy belly to swell; **22** and this water that causeth the curse shall go into thy bowels, and make thy belly to swell, and thy thigh to fall away'; and the woman shall say: 'Amen, Amen.' **23** And the priest shall write these curses in a scroll, and he shall blot them out into the water of bitterness. **24** And he shall make the woman drink the water of bitterness that causeth the curse; and the water that causeth the curse shall enter into her and become bitter. **25** And the priest shall take the meal-offering of jealousy out of the woman's hand, and shall wave the meal-offering before the LORD, and bring it unto the altar. **26** And the priest shall take a handful of the meal-offering, as the memorial-part thereof, and make it smoke upon the altar, and afterward shall make the woman drink the water. **27** And when he hath made her drink the water, then it shall come to pass, if she be defiled, and have acted unfaithfully against her husband, that the water that causeth the curse shall enter into her and become bitter, and her belly shall swell, and her thigh shall fall away; and the woman shall be a curse among her people. **28** And if the woman be not defiled, but be clean; then she shall be cleared, and shall conceive seed. **29** This is the law of jealousy, when a wife, being under her husband, goeth aside, and is defiled; **30** or when the spirit of jealousy cometh upon a man, and he be jealous over his wife; then shall he set the woman before the LORD, and the priest shall execute upon her all this law. **31** And the man shall be clear from iniquity, and that woman shall bear her iniquity. {P}

3) bTalmud, Sotah 14a

Mishnah. [the husband] brings her meal-offering in a basket of palm-twigs and places it upon her hands in order to weary her. With all other meal-offerings, the beginning and end of their [sacrifice] are in ministering vessels; but with this, its beginning is in a basket of palm-twigs and its end in a ministering vessel. All other meal-

(יח) והעמיד הכהן את האשה לפני יקנק ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאזרים: (יט) והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאזרים האלה: (כ) ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכתבו מבלעדי אישך: (כא) והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יקנק אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יקנק את רכך נפלת ואת בטנגן צבה: (כב) ובאו המים המאזרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל לך ואמרה האשה אמן אמן: (כג) וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: (כד) והשקה את האשה את מי המרים המאזרים ובאו בה המים המאזרים למרים: (כה) ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יקנק והקריב אתה אל המזבח: (כו) וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: (כז) והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמלל מעל באישה ובאו בה המים המאזרים למרים וצבתה בטנה ונפלה רכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: (כח) ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: (כט) זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: (ל) או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יקנק ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: (לא) ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה: פ

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יד עמוד א

מתני'./ היה מביא את מנחתה בתוך כפיה מצרית, ונותנה על ידיה כדי ליגעה. כל המנחות תחילתן וסופן בכלי שרת, וזו תחלתה בכפיה מצרית וסופה בכלי שרת. כל המנחות טעונות שמן ולבונה, וזו אינה טעונה לא שמן ולא לבונה. כל המנחות באות מן החטין, וזו

offerings require oil and frankincense, but this requires neither oil nor frankincense. All other meal-offerings consist of wheat, but this consists of barley. The meal-offering of the 'omer, although consisting of barley, was in the form of groats; but this was in the form of coarse flour. Rabban Gamaliel says: as her actions were the actions of an animal, so her offering [consisted of] animal's fodder.

Gemara. It has been taught: Abba Hanin says in the name of R. Eliezer: what is the purpose [of placing the basket upon her hands]? In order to weary her so that she may retract. If the torah has such consideration for them who transgress his will, how much more so for them who perform his will.

4) Maimonides, Laws of Repentance, Chapter 2

2) What exactly is repentance? Repentance involves forsaking sins and removing such thoughts from one's way of thinking and resolving firmly never to do it again, as it is written, "Let the wicked man forsake his way, and the unrighteous man his thoughts, and let him return to the Lord". One should also be remorseful over what one has done, as it is written, "For after I had returned away I repented". One also has to testify to God that one will never return to that sin, as it is written, "...nor shall we say any more to the work of our hands". All of these three declarations have to be made out loud.

3) Anybody who follows this procedure but does not resolve in his heart never to do it again is like someone who ritual immerses himself [in a mikveh] while holding a defiling object in his hand, for in that case the ritual immersion is useless. It has been said, "Whoever confesses and forsakes his sins shall have mercy". One also has to detail one's sin, for it is written, "Oh, this people has committed a great sin, and they have made for themselves gods of gold".

5) Maimonides, Laws of Repentance, Chapter 1

1) If one transgressed any commandment of the Torah, whether a positive or a negative one, whether deliberately or accidentally, then when one repents one has to confess verbally to God, for it is written, "When a man or a woman commits any sin that people commit...then they shall confess their sin which they have done". This means verbal confession, which is commanded positively to do, and is performed by saying, 'O Lord, I have sinned, transgressed and rebelled before You, and have done such- and-such, and I am ashamed by my actions and will never do it again'. This is the main

באה מן השעורין. מנחת העומר אע"פ שבאה מן השעורין. היא היתה באה גרש, וזו באה קמח. ר"ג אומר: כשם שמעשיה מעשה בהמה, כך קרבנה מאכל בהמה.

גמ'. תניא, אבא חנין אומר משום רבי אליעזר: (וכל כך למה?) כדי ליגעה, כדי שתחזור בה, אם ככה חסה תורה על עובדי רצונו, קל וחומר על עושי רצונו.

רמב"ם הלכות תשובה פרק ב

הלכה ב
ומה היא התשובה הוא שיעזוב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשה עוד שנאמר יעזוב רשע דרכו וגו', וכן יתנחם על שעבר שנאמר כי אחרי שובי נחמתי, ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו וגו', וצריך להתודות בשפתי ולומר עניינות אלו שגמר בלבו.

הלכה ג
כל המתודה בדברים ולא גמר בלבו לעזוב הרי זה דומה לטובל ושרץ בידו שאין הטבילה מועלת לו עד שישליך השרץ, וכן הוא אומר ומודה ועוזב ירוחם, וצריך לפרוט ב את החטא שנאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב.

רמב"ם הלכות תשובה פרק א

הלכה א
כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו זה וידוי דברים, וידוי זה מצות עשה, כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי

part of verbal confession, and expanding on it is praiseworthy. A sin- or guilt-offering when brought because of sins committed either deliberately or accidentally are of no effect unless the person bringing it repents and confesses verbally, for it is written, "...that he shall confess that he has sinned in that matter". Similarly, capital and corporal punishment do not atone unless the recipient repents and confesses verbally. Likewise, if one does financial damage to someone one is not forgiven unless one repents and resolves never to do it again, even if one paid back the money, for it is written, "...any sin that people commit".

נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה, וזהו עיקרו של וידוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משובח, וכן בעלי חטאות ואשמות בעת שמביאין קרבנותיהן על שגגתן או על זדונן אין מתכפר להן בקרבנם עד שיעשו תשובה, ויתודו וידוי דברים שנאמר והתודה אשר חטא עליה, וכן כל מחוייבי מיתות בית דין ומחוייבי מלקות אין מתכפר להן א במיתתן או בלקייתן עד שיעשו תשובה ויתודו, וכן החובל בחבירו והמזיק ממונו אף על פי ששילם לו מה שהוא חייב לו אינו מתכפר עד שיתודה וישוב מלעשות כזה לעולם שנאמר מכל חטאות האדם.

6) Numbers, Chapter 5

במדבר פרק ה

5 And the LORD spoke unto Moses, saying: 6 Speak unto the children of Israel: When a man or woman shall commit any sin that men commit, to commit a trespass against the LORD, and that soul be guilty; 7 then they shall confess their sin which they have done; and he shall make restitution for his guilt in full, and add unto it the fifth part thereof, and give it unto him in respect of whom he hath been guilty. 8 But if the man have no kinsman to whom restitution may be made for the guilt, the restitution for guilt which is made shall be the LORD'S, even the priest's; besides the ram of the atonement, whereby atonement shall be made for him. 9 And every heave-offering of all the holy things of the children of Israel, which they present unto the priest, shall be his. 10 And every man's hallowed things shall be his: whatsoever any man giveth the priest, it shall be his. {P}

(ה) וידבר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(ו) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בְּיָקוֹק וְאֲשָׁמָה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא:
(ז) וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטֹּאתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהָשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יֶסֶף עָלָיו וְנָתַן לְאִשֶּׁר אָשָׁם לוֹ:
(ח) וְאִם אִין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאֲשָׁם אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמּוֹשֵׁב לִיקוֹק לְכַהֵן מִלִּבְד אֵיל הַכֹּפָרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו:
(ט) וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לְכַהֵן לוֹ יִהְיֶה:
(י) וְאִישׁ אֶת קִדְשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לְכַהֵן לוֹ יִהְיֶה: פ